
پرسش ها و پاسخ ها
پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

موضوع:

احکام؛ طهارات و نجاسات

بسم الله الرحمن الرحیم

پرسش نویسنده: علی تاریخ: ۱۳۹۷/۶/۳

لطف کنید انواع آب‌هایی که از انسان خارج می‌شود و روش تمییز آن‌ها و نیز حکم آن‌ها را بفرمایید. آیا هر آبی جز بول از انسان خارج شود برای طهارت باید غسل کرد؟

پاسخ تاریخ: ۱۳۹۷/۶/۸

غیر از بول، چهار مایع از آلت تناسلی مرد خارج می‌شود:

۱ . «منی» و آن مایعی غلیظ و سفیدرنگ است که در اوج لذّت جنسی خارج می‌شود و به طور طبیعی حالت جهنده دارد و بعد از خروج آن بدن سست می‌شود و شهوت فرو می‌نشیند. منی نجس است و از این رو، خوردن آن جایز نیست؛ چراکه خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾[1]؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! از چیزهای پاکی که روزی‌تان کردیم بخورید» و فرموده است: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ﴾[2]؛ «از تو می‌پرسند که چه چیزی برایشان حلال شده، بگو چیزهای پاک برایتان حلال شده است». به علاوه، خروج منی یکی از دو سبب جنابت است که واجب کننده‌ی غسل برای نماز محسوب می‌شود؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾[3]؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! به نماز نزدیک نشوید در حالی که مست هستید تا بدانید که چه می‌گویید و نه در حالی که جنب هستید مگر برای گذر از

۱ . البقرة/ ۱۷۲
۲ . المائدة/ ۴
۳ . النّساء/ ۴۳

راهی تا آن گاه که غسل کنید» و فرموده است: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾[۱]؛ «و اگر جنب بودید شست‌وشو کنید».

۲ . «مذی» و آن مایعی رقیق و بی‌رنگ است که در اثر شهوت و پیش از خروج منی خارج می‌شود. درباره‌ی نجاست مذی میان مذاهب اسلامی اختلاف است، ولی نظر صحیح‌تر عدم نجاست آن است که نظر مشهور اهل بیت است[۲]؛ با توجّه به اصل و با توجّه به اینکه مستفاد از کتاب خداوند، تنها نجاست بول، غائط و منی است و با این وصف، روایت مقداد بن أسود درباره‌ی شستن بدن و لباس از مذی، حمل بر استحباب می‌شود؛ خصوصاً با توجّه به وجود اختلاف در متن آن میان شستن و آب پاشیدن[۳] و روایت سهل بن حنیف که بر کفایت آب پاشیدن و عدم احتیاج به شستن دلالت دارد[۴]؛ همچنانکه بنا بر نظر صحیح‌تر، خروج آن مبطل وضو نیست؛ با توجّه به اصل و با توجّه به سخن خداوند درباره‌ی مبطلات وضو که فرموده است: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾[۵]؛ «یا یکی از شما از قضاء حاجت آمد یا با زنان نزدیکی کردید» و مستفاد از آن، تنها مبطل بودن بول، غائط، ریح، منی و نزدیکی کردن با زنان است و با این وصف، روایت رسیده درباره‌ی وضو گرفتن از مذی، حمل بر استحباب می‌شود و این حاصل جمع میان روایات است.

۳ . «ودی» و آن مایعی غالباً غلیظ و سفیدرنگ است که پس از بول خارج می‌شود و در حکم آب بینی است؛ به این معنا که نجس نیست و مبطل وضو محسوب نمی‌شود؛ چراکه غیر از بول و منی است و دلیلی بر نجاست و مبطل بودن آن برای وضو وجود ندارد.

۴ . «وذی» که بیشتر اهل لغت آن را نشناخته‌اند و برخی آن را همان ودی دانسته‌اند و برخی گفته‌اند مایعی است که بعد از منی خارج می‌شود و در هر حال، حکم آن مانند حکم ودی است.

این‌ها چهار مایع غیر از بول هستند که از آلت تناسلی مرد خارج می‌شوند و ممکن است همه یا برخی‌شان، با رنگ، غلظت و حالتی متفاوت از آلت تناسلی زن نیز خارج شوند. از این رو،

---

۱ . المائدة/ ۶

۲ . بنگرید به: الكافي للكليني، ج۳، ص۳۹ و ۵۴؛ من لا يحضره الفقيه لابن بابويه، ج۱، ص۶۵؛ الإستبصار للطوسي، ج۱، ص۹۱.

۳ . بنگرید به: مسند الشافعي، ص۱۲؛ مسند أحمد، ج۱، ص۱۰۴ و ۱۴۵، ج۶، ص۲ و ۵؛ صحيح البخاري، ج۱، ص۷۱؛ صحيح مسلم، ج۱، ص۱۷۰؛ سنن أبي داود، ج۱، ص۵۳؛ سنن النسائي، ج۱، ص۲۱۴.

۴ . بنگرید به: مسند أحمد، ج۳، ص۴۸۵؛ سنن الدارمي، ج۱، ص۱۸۴؛ سنن ابن ماجه، ج۱، ص۱۶۹؛ سنن الترمذي، ج۱، ص۷۶.

۵ . المائدة/ ۶

مایعی که در اوج لذّت جنسی از آلت تناسلی زن خارج می‌شود، در حکم منی است و مایعی که در اثر شهوت و پیش از رسیدن به اوج لذّت جنسی از آلت تناسلی او خارج می‌شود، در حکم مذی است و مایعی که پس از بول از آلت تناسلی او خارج می‌شود، در حکم ودی است، اگرچه رنگ، غلظت و حالتی متفاوت داشته باشد.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی
بخش پاسخگویی به پرسش‌ها

